

[Arne Melchior]

Jeg skal blot oplyse hr. Dohrmann om, at det, han så gerne vil have at private firmaer skal have lov til, behøver de ikke noget lovforslag eller nogen lov for at have lov til. Denne tilladelse har været fri altid, der er fri kommunikation, og hr. Dohrmann har nu igennem år ikke kunnet besvare mit spørgsmål om, hvor de mennesker er, der vil det, hr. Dohrmann vil. Det er der ingen der vil, og da hr. Dohrmann ikke selv vil, skal han altså ikke være bekymret eller deprimeret. Der er fri adgang både pr. telefon, pr. post og ved personligt fremmøde hos regeringens medlemmer, men der har ikke meldt sig nogen. Derfor er dette forslags genfremsættelse en skrigende overflødighed.

Dohrmann (FP):

Nu er det da heldigvis sådan, at private virksomheder ikke spilder tiden med fjas og fjant, som hr. Arne Melchior åbenbart gør, for end ikke hr. Arne Melchior vil vel bestride, at det, Fremskridtspartiet har foreslået, og som et stort, stort flertal har indstillet til forkastelse, er, at private virksomheder får mulighed for at forelægge ministeren for offentlige arbejder de planer, de eventuelt måtte have. Det er da helt klart, at man ikke går ind i sådan et projekt, begynder at foretage udredninger og ofrer en masse timer og penge på det, hvis holdningen er den socialdemokratiske her i Folketinget, nemlig at alt, hvad der hedder privat virksomhed, bare skal kules ned, og så skal staten favoriseres.

Derfor har hr. Arne Melchior med sin fortid som minister et meget stort medansvar for, at private virksomheder hverken får indflydelse eller lov til selv at løbe den risiko, som jeg fra førstebehandling af vores forslag, da vi oprindeligt fremsatte det, ved at interessen er til stede for. De private kan bare ikke få lov til det, fordi både hr. Arne Melchior og alle andre jo er langt, langt klogere end private erhvervsledere.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

forkastedes, idet 5 (FP og ved en fejltagelse 1 SF) stemte for, 136 (S, KF, V, SF, RV, CD, KRF, VS og Arne Bjerregaard (UP)) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 177:

Forslag til lov om anlæg af fast forbindelse over Storebælt.

Af ministeren for offentlige arbejder (Nør Christensen).

(FremSAT 21/1 87. Første behandling 27/1 87. Betænkning 19/5 87. Anden behandling 22/5 87).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Søgaard (S):

Hvis det kan være en trøst for hr. Dohrmann og måske en lille hjælp i nøden, så sker der jo nu det, at vi får vedtaget et lovforslag, som muliggør, at der kommer en meget væsentlig part af private penge ind i det projekt, der også var emnet for det lovforslag, der just nu er afvist. Derfor kan jeg da kun anbefale hr. Dohrmann at stemme for lovforslag nr. L 177.

Derefter må jeg sige, at det nu er min opfattelse, at det i befolkningen vil være den overvejende indstilling, at vi nu skal være færdige med Storebæltssnakken, som sådan i hvert fald, her i Folketinget, og at vi nu skal i gang med at få denne Storebæltsforbindelse bygget.

Befolkningen har jo i mange år hørt om alle de problemer og alle de betænkeligheder, der naturligt vil være i sådan en sag, men som også bliver stillet op og en gang imellem bliver stillet lidt kunstigt op over for en efter min opfattelse fornuftig samfundsmæssig investering.

Det er jo en sag, som er blevet endevendt i 25 år eller mere, så det er en slags jubilæum, vi nu holder. Hvis man skulle symbolisere udviklingen i disse 25 år, ja, så kunne man f.eks. gøre det med H. C. Andersens »Den grimme ælling«, som nærmest kommer til at stå som et symbol for behandlingen af denne sag indtil i dag. De mange gruelige ting, som den stakkels ælling måtte gå igennem, har jo også skiftende lovforslag og andet i denne forbindelse været igennem, inden vi nu vedtager dette lovforslag, således at Storebæltsforbindelsen til sin tid, når den er blevet byg-